

Lieve mensen,

Wellicht heeft u tot het feest van 3 koningen gewacht en net de kerstspullen opgeruimd en anders heeft u dat al eerder gedaan. Ik zie het voor me, Jezus wordt uit het kribbetje gehaald en netjes in een oude krant gewikkeld en in een doos op zolder opgeborgen. Dit zelfde lot ondergaan Maria, Jozef en alles en iedereen in de stal, ze verdwijnen uit ons midden, de kaarsen worden gedoofd en de kerstboom wordt bij grof vuil gezet. En misschien bij het stofzuigen volgende week komt u nog een paar dennennaalden tegen en wordt u zo nog herinnert aan het grote Kerstfeest. Want al zijn we dan niet met één grote schok één grote zeebeving losgerukt uit het feestgedruis dan is het wel de alledaagse sleur die onze gedachten, doen en laten weghalen van dat mooie geboortefeest van Christus.

Want ook de lezingen van vandaag herinneren ons niet meer aan dat Kerstfeest. In ene zijn we bezig met de volwassen Christus en hebben we een grote stap voorruit gemaakt in zijn leven. Zo konden we Hem nog in onze armen nemen en koesteren en zo zijn de rollen omgedraaid. Nu legt Jezus niet in de kribbe maar zijn wij zelf aan de beurt. Het is nu Jezus die kijkt en koestert, want dat blijkt hard nodig. Zelf redden we het maar een paar dagen per jaar om vrede en licht dichtbij onszelf te halen en de warmte van het Kerstkind te koesteren.

Gelukkig hebben we de profeet Jesaja nog, hij kondigde niet alleen de geboorte aan van Christus, maar nu kondigt hij ook zijn leven aan. En Jesaja blijft bescheiden in zijn woorden, roemt niet zelf en prijkt niet met ander mans veren. Want zie hoe de 1^e lezing begint, nml; "Zo spreekt de Heer". Lieve mensen als God zelf spreekt in de bijbel is er niet zomaar wat aan de hand, wanneer God spreekt is het serieus en dus opletten geblazen. Het is God die rechtstreeks niet alleen tegen Jesaja spreekt, maar mooier nog rechtstreeks tegen ons, als we ons dat echt gewaar worden, dan zou je bijna iedere dag dit stukje bijbel willen horen of lezen.

God kondigt zelf aan in al Zijn onmetelijke wijsheid, dat de afstand tussen Hem en de mensen op aarde te groot is, dat teveel mensen God op afstand houden. Deze houding moet God beroert hebben, want i.p.v. een strafexpeditie stuurt hij een verzoeningsgebaar en niet zo, n kleintje ook. God wil zich delen met ons door Zijn Zoon te delen met ons, een groter gebaar van God met ons is niet mogelijk. God wil niet dat mensen breken als riet of wegwijnen als een dovende kaars, God wil het leven in met ons en wel zo diep mogelijk.

God zegt ons dat Hij ons bij de hand neemt, over ons zal waken, blinden zal laten zien en gevangenen zal bevrijden. God neemt ons niet bij de neus, Hij houdt ons niet voor de gek en wil ook niet dat andere dat dan met ons in Zijn Naam. Want je hoort alweer de opmerkingen na die grote zeebeving zo van; mooie God hoor dat Hij dit toelaat, of waar was Hij nu, kon Hij ons niet waarschuwen, kon Hij de vreselijke golf niet tegen houden. Lieve mensen dit zijn allemaal woorden van vertwijfeling, als God ons het beste stuurt, Zijn Zoon, om ons te redden, zou God dan enige hand hebben in die vreselijke beving en vloedgolf? Ik denk het niet, ik weet zeker van niet.

God is en blijft een Scheppende God en wil in ons ten diepste leven. Naast Jesaja is het ook de evangelist Matteüs die ons plaatsen wil in de kribbe. Matteüs koestert ons ook met een bijzonder mooie gebeurtenis, ook dit is geen verhaaltje waarin Matteüs ons bij neus wil pakken, nee, Matteüs verhaalt, getuigt van een gebeurtenis van een moment van onschatbare waarde, nml. de doop van Jezus. Want realiseer je heel goed wat hier gebeurt; Jezus Zoon van God laat zich door mensenhanden dopen, laat zich door mensenhanden zegenen, en hier komt de hele essentie van het Kerstverhaal boven water.

God is met ons bewogen en wil verder met ons, verder dan een mooi plaatje van een stal en een kribbe. God wil dat wij zelf aan de slag gaan, dat we het leven zegenen, elke dag opnieuw. God wil niet opgezogen worden als een afgevalen dennennaald, of opgeborgen worden in een oude doos op zolder.

God bevestigt vandaag nogmaals Zijn verbond niet alleen met het volk van Israël maar met ons allemaal. Want zoals Jesaja begint; zo Spreekt de Heer, zo eindigt Matteüs met eigen woorden van God "Dit is mijn Zoon, mijn veelgeliefde, in wie ik mijn welbehagen heb".

Laat deze woorden als een douche over ons komen en ons bij de hand nemen, laat deze woorden ons wakker maken, onze ogen openen voor God, ons bevrijden uit de kettingen van alles wat ons tegenhoudt en voor de gek houdt om daadwerkelijk een kind van God te zijn, amen

Peter Appel